

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 24

Rozeslána dne 1. března 1993

Cena Kč 5,10

O B S A H:

84. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, a některé navazující zákony
85. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády České republiky č. 372/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnosti výkonu civilní služby
86. Nařízení vlády o osobních požitech poskytovaných duchovním církví a náboženských společnostmi
87. Vyhláška ministerstva financí o makléřské zkoušce
88. Vyhláška ministerstva financí o podrobnostech technického provedení veřejně obchodovatelných listinných cenných papírů

Opatření ústředních orgánů

Oznámení ministerstva hospodářství o vydání opatření vlády k zabezpečení realizace nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 284/1992 Sb., o opatřeních hospodářské mobilizace, v podmínkách České republiky

84

ZÁKON

ze dne 23. února 1993,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 482/1991 Sb.,
o sociální potřebnosti, a některé navazující zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

(1) Občan se považuje za sociálně potřebného, jestliže jeho příjem nedosahuje částek životního minima stanovených zvláštním zákonem¹⁾ (dále jen „částky životního minima“) a nemůže si tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním, zejména vlastní prací.

(2) Občané žijící v domácnosti,¹⁰⁾ jejichž příjmy se posuzují podle zvláštního zákona společně¹¹⁾ (dále jen „společně posuzované osoby“), se považují za sociálně potřebné, jen jestliže ostatní podmínky sociální potřebnosti stanovené tímto zákonem splňují všechny tyto osoby, s výjimkou osob uvedených v § 3 odst. 3 písm. c).

(3) Možnost zvýšit si příjem vlastní prací se nezkoumá při posuzování sociální potřebnosti

- a) poživatelé starobního důchodu nebo invalidního důchodu,
- b) občana staršího 65 let,
- c) rodiče (osvojitele, občana, který dítě převzal do péče nahrazující péči rodičů, pěstouna) celodenně osobně řádně pečujícího alespoň o jedno dí-

¹⁰⁾ § 115 občanského zákoníku.

¹¹⁾ § 4 zákona č. 463/1991 Sb.

tě do tří let věku nebo o dítě starší, které nemůže být umístěno v předškolním zařízení, nebo o tři a více dětí, z nichž alespoň jedno je do deseti let věku a ostatní do patnácti let věku, nebo o dítě, které je dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči,

d) nezaopatřeného dítěte.²⁾

(4) Sociální potřebnost nezletilého občana, který je po skončení povinné školní docházky veden v evidenci uchazečů o zaměstnání⁶⁾ a nemá nárok na hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání, se posuzuje obdobně jako sociální potřebnost nezaopatřeného dítěte. Podmínkou je, že nezletilý občan žije v domácnosti s rodiči (rodičem) nebo osvojitelem (osvojitelem).

(5) Příjmem občana³⁾ se rozumí průměrný měsíční příjem vyplacený v posledních šesti měsících před podáním žádosti o dávku sociální péče. Příjem občana se však zjišťuje ke dni podání žádosti o dávku sociální péče, pokud došlo před podáním žádosti k podstatnému snížení příjmu občana a výše jeho příjmu za posledních šest měsíců nebyla taková, aby s přihlédnutím k tomuto příjmu občan mohl nadále uhrazovat své životní potřeby.“

2. V § 2 odst. 1 se slova „orgánu státní zdravotní správy“ nahrazují slovy „odborného lékaře“.

3. V § 2 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „U společně posuzovaných osob se zvýšení podle předchozí věty započte nejvýše dvakrát, i když mimořádné výhody III. stupně (průkaz ZTP/P) byly příznávy více osobám žijícím v domácnosti.“¹⁰⁾“.

4. V § 3 odst. 2 se za slova „pronájem nemovitosti“ vkládají slova „nebo bytu, které“ a slovo „kterou“ se vypouští.

5. § 3 odst. 3 zní:

„(3) Občan se nepovažuje za sociálně potřebného, i když jeho příjem nedosahuje částek životního minima,

- jestliže není v pracovním nebo obdobném vztahu ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost a není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání;⁶⁾ to však neplatí, jde-li o občany uvedené v § 1 odst. 3, nebo
- po dobu, po kterou nemá nárok na hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 písm. d) až f) zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 578/1991 Sb., anebo
- jestliže nastoupil vojenskou základní (náhradní) službu, civilní službu, výkon trestu odnětí svobody nebo byl vzat do vazby.“

6. § 3 odst. 4 se vypouští.

7. § 4 zní:

„§ 4

(1) Občanu, který se považuje za sociálně potřebného podle tohoto zákona, se poskytují jednorázové nebo měsíčně se opakující peněžité nebo věcné dávky k zabezpečení výživy a ostatních základních osobních potřeb a k zajištění nezbytných nákladů na domácnost, popřípadě zvýšených nákladů podle § 2 nebo § 3 odst. 1. Přitom se přihlíží k tomu, zda občan pro zabezpečení svých životních potřeb (životních potřeb nezaopatřených dětí) uplatnil nárok na dávky nemocenského nebo důchodového zabezpečení nebo na rodičovský příspěvek a další státní dávky, popřípadě na výživné a příspěvek na výživu podle zákona o rodině.

(2) Občanu, jehož příjem se podle zvláštního zákona posuzuje společně s dalšími občany,¹¹⁾ se jednorázové nebo měsíčně se opakující peněžité nebo věcné dávky poskytují k doplnění příjmu všech společně posuzovaných osob.

(3) Při rozhodování o výši jednorázové nebo měsíčně se opakující peněžité nebo věcné dávky se přihlíží k částkám životního minima, ke skutečným odůvodněným nákladům na zabezpečení výživy a ostatních základních osobních potřeb a nezbytných nákladů na domácnost posuzovaného občana (společně posuzovaných osob) a k majetkovým poměrům, popřípadě též k tomu, zda občan (společně posuzované osoby) uplatnil nároky uvedené v odstavci 1 větě druhé.“

8. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Příspěvek na výživu dítěte

(1) Nezaopatřenému dítěti, které se považuje za sociálně potřebné a ke kterému povinná osoba nežije s dítětem v domácnosti¹⁰⁾ neplní vyživovací povinnost stanovenou jí rozhodnutím soudu, náleží příspěvek na výživu dítěte ve výši stanoveného výživného, nejvýše však ve výši rozdílu mezi příjmem dítěte a jeho životním minimem, popřípadě zvýšeným o částku uvedenou v § 2.

(2) Za příjem nezaopatřeného dítěte se pro účely odstavce 1 považuje poměrná část připadající na jednoho člena domácnosti z úhrnu příjmů společně posuzovaných osob podle zvláštního zákona.⁷⁾ Jestliže na člena domácnosti připadne částka vyšší, než odpovídá jeho životnímu minimu, popřípadě zvýšenému o částku uvedenou v § 2, použije se tato převyšující částka rovnoměrně pro ostatní členy domácnosti, na které připadá částka nižší, než odpovídá jejich životnímu minimu, popřípadě zvýšenému o částku uvedenou v § 2.“

9. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Příspěvek při péči o blízkou a jinou osobu

(1) Občanu, který se stane sociálně potřebným z důvodu péče o blízkou osobu,¹²⁾ která je

¹²⁾ § 8 odst. 2 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

a) převážně nebo úplně bezmocná, nebo
b) starší 80 let a je částečně bezmocná, anebo
c) starší 80 let a podle vyjádření ošetřujícího lékaře potřebuje péči jiné osoby,
se poskytuje peněžitý příspěvek. Peněžitý příspěvek náleží též občanu, který za podmínek uvedených ve větě první pečuje o jinou než blízkou osobu. Péči podle předchozích vět se rozumí osobní, celodenní a řádná péče.

(2) Peněžitý příspěvek se poskytuje též rodiči nebo prarodiči, popřípadě jinému občanu, který převzal dítě do péče nahrazující péči rodičů,¹³⁾ stane-li se sociálně potřebným z důvodu péče o dítě starší jednoho roku, které je dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči nebo mimořádnou péči zvlášť náročnou. Péči o dítě podle věty první se rozumí osobní, celodenní a řádná péče. Podmínka celodenní péče se považuje za splněnou, je-li dítě předškolního věku umístěno v jeslích (mateřské škole), popřípadě obdobném zařízení, na dobu, která nepřevyšuje čtyři hodiny denně, a jde-li o dítě plnící povinnou školní docházku, po dobu návštěvy školy, s výjimkou umístění v zařízení s týdním či celoročním pobytem.

(3) Při posuzování sociální potřeby občanů uvedených v odstavcích 1 a 2 se nezkoumá, zda si mohou zvýšit příjem vlastní prací nebo zda mají vůči nim děti vyživovací povinnost. Příspěvek nenáleží, jestliže celkové majetkové poměry občana, o něhož se pečuje, jsou takové, že umožňují uhrazení nákladů na péči z vlastních prostředků.

(4) Občanu uvedenému v odstavcích 1 a 2 se poskytuje měsíčně peněžitý příspěvek až do výše rozdílu mezi jeho příjmem a částkou důchodu, který je jako jediný zdroj příjmu poskytován jednotlivci,⁷⁾ zvýšeného o státní vyrovnávací příspěvek⁸⁾ ve výši náležející poživateli důchodu. Příjem občana se přitom zjišťuje způsobem obdobným uvedeným v § 5 odst. 2.“

10. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který zní:

„§ 7a

Peněžitě dávky podle § 4, 5 a 7 nenáleží po dobu pobytu oprávněného v cizině.“

11. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který včetně nadpisu zní:

„§ 8a

Dávky sociální péče v mimořádných případech

(1) Občanu, který nesplňuje podmínky pro poskytnutí dávek sociální péče podle tohoto zákona a je muž hrozí vážná újma na zdraví, může být poskytnuta v nezbytném rozsahu pomoc, a to formou věcné nebo peněžitě dávky, popřípadě služby sociální péče.

(2) Občanu, kterému nelze přiznat dávku sociální péče proto, že podmínky stanovené tímto zákonem nesplňuje ostatní společně posuzované osoby (§ 1 odst.

2), může být poskytnuta v nezbytném rozsahu pomoc formou věcné nebo peněžitě dávky, popřípadě služby sociální péče, nemůže-li občan vlastním přičiněním zajistit nutnou výživu svou a svých dětí a nezbytné náklady na domácnost; § 1 odst. 3 zde přitom neplatí.

(3) Nezletilému občanu, který nemá trvalý pobyt na území České republiky, může být poskytnuta v nezbytném rozsahu pomoc, jestliže mu hrozí vážná újma na zdraví nebo je ohrožena jeho řádná výchova a pomoc nelze poskytnout podle zvláštních zákonů.¹⁴⁾ Pomoc lze poskytnout formou věcné nebo peněžitě dávky, popřípadě služby sociální péče.“

Čl. II

Zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 125/1990 Sb., zákona České národní rady č. 210/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 459/1990 Sb., zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., zákona České národní rady č. 144/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., se doplňuje takto:

1. V § 2 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Ministerstvo může povolit výjimky z ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, jde-li o služby sociální péče.

(3) Ministr práce a sociálních věcí může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociální péče.“

2. V § 15 odst. 2 písm. a) se za bod 2 vkládá nový bod 3, který zní:

„3. o poskytnutí věcné nebo peněžitě dávky, popřípadě služby sociální péče, podle § 8a odst. 3 zákona České národní rady č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění zákona č. 84/1993 Sb.“.

3. V § 54 odst. 1 se za písmeno e) připojuje nové písmeno f), které zní:

„f) o poskytnutí věcné nebo peněžitě dávky, popřípadě služby sociální péče, podle § 15 odst. 2 písm. a) bodu 3.“.

4. V § 56 odst. 2 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) místem obce nebo okresního úřadu, v jehož obvodu se zdržuje občan, jde-li o poskytnutí pomoci podle § 8a odst. 1 a 3 zákona České národní rady č. 482/1991 Sb., ve znění zákona č. 84/1993 Sb.“.

Čl. III

Zákon České národní rady č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění zákona České národ-

¹³⁾ § 7 odst. 1 vyhlášky č. 149/1988 Sb.

¹⁴⁾ Zákon č. 498/1990 Sb., o uprchlících.

Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 132/1982 Sb. a zákona č. 234/1992 Sb.

ní rady č. 64/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 272/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

V § 12 odst. 1 se za písmeno m) vkládá nové písmeno n), které zní:

„n) potvrzuje na žádost příslušného orgánu sociálního zabezpečení,²²⁾ že je žadatel o dávku sociální péče veden jako uchazeč o zaměstnání, popřípadě den uplynutí podpůrní doby, po kterou mu mělo být poskytováno hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání, pokud nebylo poskytováno z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 písm. d) až f) zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 578/1991 Sb.,“.

Dosavadní písmena n) až p) se označují jako písmena o) až q).

Čl. IV

Zákon č. 463/1991 Sb., o životním minimu, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., se doplňuje takto:

V § 3 odst. 4 se na konci připojuje tato věta: „Zjišťuje-li se však životní minimum jedné z těchto osob, určí se součtem částky potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb občana a poměrné části částky potřebné k zajištění nezbytných nákladů na domácnost.“.

Čl. V

Zvýšení důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu

(1) Hranice důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, činí podle § 54 odst. 1 a § 68 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., o změnách v sociálním zabezpečení, 1840 Kč měsíčně a podle § 54 odst. 2 a § 68 odst. 2 uvedeného zákona 3060 Kč měsíčně.

(2) Důchody vyplácené ke dni 28. února 1993, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší bez žádosti od splátky důchodu splatné po tomto dni.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí oboustranně osiřelých dětí, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše uvedené v odstavci 1, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 28. února 1993.

(4) Při úpravě důchodů podle předchozích odstavců se vychází z výše důchodů po zvýšení podle zákona České národní rady č. 547/1992 Sb., o zvýšení důchodů v roce 1993.

Čl. VI

Vláda může svým nařízením zvýšit podporu při narození dítěte.

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Výjimky poskytnuté podle § 103 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a na jejich základě vydaná rozhodnutí o poskytování dávek sociální péče, pozbývají účinnosti dnem 1. května 1993.

Čl. VIII

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se § 103 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, kde-li o dávky a služby sociální péče.

Čl. IX

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona České národní rady č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto zákonem.

Čl. X

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. března 1993.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

²²⁾ Zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 125/1990 Sb., zákona České národní rady č. 210/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 459/1990 Sb., zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., zákona České národní rady č. 144/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb. a zákona č. 84/1993 Sb.

85

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 27. ledna 1993,

kterým se mění nařízení vlády České republiky
č. 372/1992 Sb., kterým se stanoví podrobnosti výkonu civilní služby

Vláda nařizuje podle § 14 odst. 1 zákona č. 18/
/1992 Sb., o civilní službě:

Čl. I

Nařízení vlády České republiky č. 372/1992 Sb.,
kterým se stanoví podrobnosti výkonu civilní služby,
se mění takto:

1. V § 4 se slova „jen na základě doporučení (závěrů) lékařské komise³⁾“ nahrazují slovy „pouze na základě posudku jím určeného lékaře“.

Poznámka pod čarou č. 3 se vypouští.

2. § 5 odst. 1 zní:

„(1) Organizace, v níž se vykonává civilní služba,
je povinna zajistit občanu tuto službu vykonávajícímu

bezplatné ubytování, poskytnout mu bezplatně pracovní oděv,⁴⁾ stravu nejméně třikrát denně v hodnotě stravovací normy vojáka v základní službě, služné ve výši odpovídající služnému vojína v základní službě a příspěvek na ošacení ve výši 150 Kč. V případě služební cesty se občanovi vykonávajícímu civilní službu poskytne částka na stravu ve výši stravovací normy vojáka v základní službě a příplatek ve výši 14,40 Kč na celý kalendářní den; netrvá-li služební cesta celý kalendářní den, tato částka se poměrně sníží.“.

3. V § 7 odst. 2 se slova „lékařskou komisí“ nahrazují slovy „jím určeným lékařem“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:
Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:
Ing. Vodička v. r.

86

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 3. února 1993

o osobních požitcích poskytovaných duchovním církví a náboženských společností

Vláda nařizuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 218/
/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem:

§ 1

Základní plat

(1) Duchovní, kteří jsou zaměstnanci registrovaných církví a náboženských společností (dále jen „duchovní“), se zařadí do platové třídy podle činnosti vykonávané v duchovní správě, církevní administrativě nebo ústavu pro výchovu duchovních (dále jen „duchovenská činnost“) uvedené v příloze č. 1, která je součástí tohoto nařízení.

(2) Duchovní se zařadí do jednoho z deseti platových stupňů v závislosti na délce praxe započtené příslušnou církví nebo náboženskou společností (dále jen „církev“).

(3) Do doby rozhodné pro zařazení duchovního do platového stupně (dále jen „započitatelná praxe“) příslušné platové třídy se započte doba

- a) výkonu duchovenské činnosti,
- b) výkonu vojenské základní (náhradní) služby v rozsahu zvláštním zákonem stanovené doby a civilní služby v rozsahu nejvýše osmnácti měsíců,
- c) mateřské a další mateřské dovolené nebo trvalé péče o dítě v rozsahu odpovídajícím délce mateřské nebo další mateřské dovolené platné v době této péče a doba osobní celodenní péče o dítě dlouhodobě těžce zdravotně postižené v rozsahu stanoveném zvláštním předpisem, nejvýše však v rozsahu šesti let,
- d) po kterou byl duchovní ve výkonu trestu odnětí svobody z důvodu svého náboženského přesvěd-

čení, popř. doba, po kterou nemohl vykonávat duchovenskou činnost z důvodu neplatného pracovního úkonu,¹⁾

e) jiné praxe v rozsahu, v jakém jsou získané znalosti a zkušenosti použitelné pro výkon duchovenské činnosti, nejvýše však v rozsahu dvou třetin.

(4) Duchovnímu, který nemá vysokoškolské vzdělání pro výkon duchovenské činnosti, se odečte z doby započitatelné praxe podle odstavce 3 doba

- a) dvou roků, pokud má jiné vysokoškolské vzdělání,
- b) pěti roků, pokud má nižší než vysokoškolské vzdělání.

(5) Duchovnímu přísluší za výkon duchovenské činnosti základní plat stanovený v příloze č. 2, která je součástí tohoto nařízení, pro platovou třídu a platový stupeň, do nichž je zařazen. Při výkonu duchovenské činnosti po dobu kratší než 42,5 hodiny týdně přísluší duchovnímu základní plat snížený v poměru doby výkonu duchovenské činnosti ke 42,5 hodinám.

(6) Základní plat ve vyšším platovém stupni náleží duchovnímu od prvního dne měsíce, v němž dosáhl doby započitatelné praxe podle odstavců 3 a 4.

§ 2

Hodnostní přídavek

(1) Za vedení přísluší duchovnímu hodnostní přídavek podle jeho zařazení do platové třídy ve výši:

platová třída	hodnostní přídavek Kč měsíčně	
I.	od 300	do 600
II.	od 500	do 1200
III.	od 800	do 2000
IV.	od 1500	do 3800
V.	od 3000	do 5000

(2) Vedením se pro účely tohoto nařízení rozumí zejména vedení podřízených duchovních, vedení farních rad, metodické vedení katechetů a skupin laiků.

(3) Příslušná církev stanoví pravidla pro určení výše hodnostního přídavku v rámci rozpětí stanoveného v odstavci 1.

(4) Při výkonu duchovenské činnosti po dobu kratší než 42,5 hodiny týdně přísluší duchovnímu hodnostní přídavek podle odstavců 1 až 3 snížený v poměru doby výkonu duchovenské činnosti ke 42,5 hodinám.

§ 3

Odměny za vyšší výkon

Církev může poskytnout duchovnímu podle pravidel stanovených touto církví odměnu

- a) za trvale vysokou kvalitu výkonu duchovenské činnosti nebo jejího trvale vyššího rozsahu každý měsíc až do částky nepřevyšující 40 % základního platu 10. platového stupně v platové třídě, do které je duchovní zařazen,
- b) za splnění mimořádného nebo zvlášť významného úkolu,
- c) k ocenění jeho duchovenské činnosti při významném životním výročí.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 4

Zrušuje se nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 578/1990 Sb., o úpravě osobních požitků poskytovaných duchovním církví a náboženských společností.

§ 5

Církev může v rámci celkového rozsahu úhrady osobních požitků, který je jí stanoven podle zvláštního předpisu,²⁾ doplatit duchovním za měsíc leden a únor 1993 rozdíl mezi základním platem a hodnostním přídavkem, který jim příslušel podle nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 578/1990 Sb., o úpravě osobních požitků poskytovaných duchovním církví a náboženských společností, a základním platem a hodnostním přídavkem, který jim přísluší podle tohoto nařízení.

§ 6

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března 1993.

Předseda vlády:
Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.
Ministr práce a sociálních věcí:
Ing. Vodička v. r.

¹⁾ § 21 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.
²⁾ § 1 odst. 3 zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění zákona č. 16/1990 Sb. a zákona č. 522/1992 Sb.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 86/1993 Sb.

ZAŘAZENÍ DUCHOVENSKÝCH ČINNOSTÍ DO PLATOVÝCH TŘÍD**I. PLATOVÁ TŘÍDA**

Nesamostatní a výpomocní duchovní správcové.

II.–V. PLATOVÁ TŘÍDA

Podle náročnosti vykonávané duchovenské činnosti se zařadí duchovní v jednotlivých církvích a náboženských společnostech podle bodů A až N. Není-li činnost vykonávaná duchovním v bodech A až N uvedena, zařadí se duchovní do platové třídy na základě porovnání náročnosti jím vykonávané činnosti s činností uvedenou v těchto bodech.

A. Římskokatolická a řeckokatolická církev

- II. samostatní duchovní správcové, úředníci konzistoří,
- III. konzistorní kancléři, ordinariátní sekretáři, sídelní kanovníci, diecézní vikáři (děkani), arcikněží,
- IV. sídelní dignitáři kapitul, generální vikáři a administrátoři diecézí, světití biskupové, vyšší představení řeholních společenství,
- V. arcibiskupové, diecézní biskupové, apoštolští administrátoři.

B. Československá církev husitská

- II. samostatní duchovní správcové (faráři, zatímní faráři nebo jáhnové pověřeni samostatným vedením náboženské obce) a kazatelé z povolání v diecézní administrativě,
- III. diecézní tajemníci, další diecézní funkcionáři (inspektoři náboženské výchovy, sekretáři duchovní péče), duchovenští členové rad, funkcionáři okrsků, přednostové oddělení úřadu ústřední rady a kazatelé v administrativě úřadu ústřední rady,
- IV. vedoucí diecézní tajemníci, tajemníci úřadu ústřední rady, ředitel kanceláří úřadu ústřední rady, přednostové odborů úřadu patriarchy, generální vikář,
- V. patriarcha, biskupové (správci diecéze).

C. Českobratrská církev evangelická

- II. faráři a duchovní jim na roveň postavení,
- III. duchovenští členové seniorátních výborů, duchovenští tajemníci synodní rady,
- IV. senioři, vedoucí tajemníci synodní rady,
- V. synodní senior, duchovenští členové synodní rady.

D. Pravoslavná církev

- II. duchovní správcové, duchovenští zaměstnanci ve službě eparchiální a metropolitní rady,
- III. okružní protopresbyteri, vedoucí tajemníci odborů a archivu eparchiální a metropolitní rady, členové církevního odboru eparchiální a metropolitní rady, členové duchovních soudů, igumeni, představení katedrálních chrámů, osobní tajemníci biskupů,
- IV. archimandrita, kancléř a vicekancléř metropolitní rady, metropolitní protopresbyter, ředitelé eparchiální a metropolitní kanceláře,
- V. metropolita, arcibiskupové, eparchiální biskupové, biskupové-vikáři, správci eparchií, metropolitní administrátoři.

E. Židovská náboženská obec

- II. Šames,
- III. Mašgiah, kantor,
- IV. vrchní kantor,
- V. vrchní rabín, rabín.

F. Starokatolická církev

- II. samostatní duchovní správcové,
- III. kanovníci katedrální kapituly, oblastní vikáři,

- IV. generální vikář nebo kancléř ordinariátu,
- V. biskup-ordinář nebo administrátor biskupství.

G. Slezská evangelická církev a.v.

- II. seniorátní diakoni a senionární vikáři, administrátoři a pomocní duchovní,
- III. biskupský vikář, resp. diakon, faráři, duchovenští členové seniorátních výborů, tajemníci seniorátních výborů,
- IV. konsenioři, duchovenští členové církevní rady, tajemník církevního ústředí,
- V. biskup, náměstek biskupa, senioři.

H. Bratrská jednota baptistů

- II. kazatelé,
- III. členové Rad,
- IV. tajemníci Rad,
- V. předsedové Rad.

I. Církev bratrská

- II. kazatelé,
- III. členové Rad,
- IV. tajemníci Rad,
- V. předsedové Rad.

J. Jednota bratrská

- II. kazatelé a diakoni samostatně spravující sbor,
- III. presbyteři,
- IV. členové Úzké rady, ústřední tajemník,
- V. předseda Úzké rady, biskup.

K. Evangelická církev metodistická

- II. kazatelé,
- III. členové Církevní rady,
- IV. tajemník a předseda duchovní správy v Církevní radě,
- V. superintendent.

L. Novoapoštolská církev

- II. evangelista, pastýř samostatně spravující sbor,
- III. staršina,
- IV. náměstek hlavního kazatele,
- V. hlavní kazatel.

M. Náboženská společnost československých unitářů

- II. duchovní samostatně spravující sbor,
- III. tajemníci oblastí a ústředí,
- IV. oblastní duchovní správce, vedoucí tajemník ústředí,
- V. ústřední duchovní správce.

N. Evangelické církve

- II. samostatní duchovní správcové, diakoni,
- III. duchovenští členové vyšších správních orgánů církve, tajemníci církevního ústředí,
- IV. duchovenští členové ústředního orgánu církve, náměstkové duchovenského představitele církve, vedoucí tajemník církevního ústředí,
- V. duchovenští představitelé vyšších správních orgánů církve a duchovenský představitel celé církve.

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 86/1993 Sb.

Základní platy podle platových tříd a platových stupňů
(v Kč měsíčně)

Platový stupeň	Počet let započítatelné praxe	Platová třída				
		I.	II.	III.	IV.	V.
1	do 3	4290	4720	5190	5710	6280
2	do 6	4480	4930	5420	5970	6560
3	do 9	4670	5140	5650	6220	6840
4	do 12	4860	5340	5870	6460	7110
5	do 15	5050	5550	6110	6720	7390
6	do 18	5240	5760	6340	6970	7670
7	do 21	5430	5970	6570	7220	7950
8	do 24	5620	6180	6800	7480	8230
9	do 27	5810	6390	7030	7730	8510
10	nad 27	6000	6600	7260	7990	8790

87

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 15. února 1993

o makléřské zkoušce

Ministerstvo financí podle § 49 odst. 7 zákona České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, (dále jen „zákon“) stanoví:

§ 1

Obsah makléřské zkoušky

(1) Obsahem makléřské zkoušky¹⁾ (dále jen „zkouška“) je prokázání znalostí

- a) právních předpisů upravujících obchodování s cennými papíry a právních předpisů souvisejících s obchodováním s cennými papíry,
- b) burzovních řádů, pravidel burzovního obchodu,²⁾
- c) tržních řádů.³⁾

(2) Seznam předpisů, ze kterých bude uchazeč

zkoušen, je uveden v příloze č. 1, která je součástí této vyhlášky.

(3) Burzovní řády, pravidla burzovního obchodu a tržní řády musí být veřejně publikované ve Finančním zpravodaji minimálně 30 dnů před vyhlášením termínu zkoušky.

(4) Obsahem zkoušky je dále prověření znalostí

- a) o kapitálovém trhu a jeho fungování,
- b) o finanční analýze akciových společností,
- c) o vydávání cenných papírů, jejich úschově a správě,
- d) o burzovních a mimoburzovních obchodech.

(5) Seznam témat ke zkoušce je uveden v příloze č. 2, která je součástí této vyhlášky.

¹⁾ § 49 odst. 5 zákona ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech.

²⁾ § 6 odst. 3 písm. b) zákona č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů.

³⁾ § 50 odst. 4 zákona ČNR č. 591/1992 Sb.

Organizace a způsob provedení zkoušky

§ 2

(1) Ke zkoušce se může přihlásit pouze osoba starší 18 let způsobilá k právním úkonům, která má úplné střední vzdělání (dále jen „uchazeč“).

(2) Uchazeč o zkoušku musí podat přihlášku na adresu organizace pověřené ministerstvem financí (dále jen „ministerstvo“) technickým zabezpečením zkoušky a zaplatit na její účet částku 2000 Kč na úhradu nákladů spojených se zkouškou (dále jen „částka“).

(3) Náležitosti přihlášky jsou

- a) jméno a příjmení uchazeče,
- b) datum a místo narození, rodné číslo,
- c) adresa trvalého bydliště,
- d) ověřená kopie dokladu o dosaženém vzdělání,
- e) kopie dokladu o zaplacení částky.

(4) Termíny přijímání přihlášek, termíny a místo konání zkoušek a název a číslo účtu organizace pověřené ministerstvem technickým zabezpečením zkoušky vyhláší ministerstvo nejméně 60 dnů před zkušebním termínem ve Finančním zpravodaji.

§ 3

Zkouška se provádí před zkušební komisí (dále jen „komise“) jmenovanou ministrem financí, který též jmenuje předsedu a místopředsedu komise. Komise má sedm členů, z nichž alespoň předseda a další dva členové musí být pracovníky ministerstva.

§ 4

(1) K vykonání zkoušky pozve komise každého uchazeče, který podal v řádném termínu přihlášku.

(2) Uchazeč, který se z vážných důvodů nemohl dostavit ke zkoušce ve stanoveném termínu, může se dostavit ke zkoušce v náhradním termínu, který mu stanoví předseda komise. V takovém případě se částka znovu neplatí.

§ 5

Po celou dobu trvání zkoušky musí být v místnosti konání zkoušky přítomni alespoň dva členové komise.

§ 6

Zkouška se provádí vždy formou písemného testu (dále jen „test“), který obsahuje 200 otázek. Zkouška trvá nejdéle pět hodin.

§ 7

(1) Otázky písemného testu připravuje komise. Otázky nesmějí být zveřejňovány a členové komise jsou povinni udržet tyto otázky v tajnosti.

(2) Žádnému z uchazečů není dovoleno pořizovat opisy nebo výpisy z testu. Všechny výtisky testu musí být očíslovány a každá případná ztráta výtisku nebo je-

ho části musí být okamžitě ohlášena přítomnému členu komise.

§ 8

(1) Při vstupu do místnosti, v níž se koná zkouška, je uchazeč povinen prokázat přítomnému členu komise svou totožnost.

(2) Uchazeč vlastnoručním podpisem potvrdí převzetí čísla, pod kterým bude veden ve zkouškovém protokolu.

§ 9

Členové komise přítomní u zkoušky mají právo vyloučit ze zkoušky uchazeče, kteří v průběhu zkoušky využívali cizí pomoci, používali pomocné materiály nepovolené komisí, pomáhali jiným účastníkům zkoušky, pořizovali opisy nebo výpisy z testu nebo jinak rušili průběh zkoušky. Částka se v takovém případě nevrací.

§ 10

(1) Zkouška je neveřejná.

(2) Kromě uchazečů a členů komise se zkoušky mohou účastnit též osoby, které pověřil předseda komise nebo jím určený zástupce výkonem administrativních činností.

§ 11

(1) Každou otázku testu hodnotí komise takto:

a) správná odpověď	2 body
b) neúplná odpověď	1 bod
c) nezodpovězená nebo nesprávně zodpovězená otázka	0 bodů.

(2) Hodnotí se pouze odpovědi uvedené uchazečem na formuláři připojeném k testu.

(3) Podmínkou úspěšného složení zkoušky je dosažení nejméně 300 bodů.

§ 12

(1) O průběhu zkoušky vyhotoví komise protokol, ve kterém je nutno uvést

- a) jméno předsedy, jména členů komise vykonávajících dozor,
- b) datum a místo konání zkoušky a dobu zahájení a ukončení zkoušky,
- c) důležité skutečnosti, které nastaly v průběhu zkoušky.

(2) Nedílnou součástí protokolu je seznam uchazečů a odevzdané práce včetně jejich hodnocení. Protokol podepíší všichni členové komise, kteří dohlíželi na průběh zkoušky.

(3) Komise je povinna vyhotovit protokol do tří pracovních dnů po konání zkoušky. Komise předá protokol ministerstvu k archivaci.

(4) Protokol je archivován ministerstvem po dobu tří let ode dne jeho vyhotovení.

§ 13

Uchazečům, kteří úspěšně vykonali zkoušku, vydá komise osvědčení o vykonání zkoušky. Osvědčení je dokladem o složení makléřské zkoušky ve smyslu § 49 zákona. Na osvědčení je uvedeno jeho pořadové číslo, údaje o obsahu zkoušky a výsledek zkoušky vyjádřený počtem dosažených bodů. Osvědčení podepisuje předseda a místopředseda komise.

§ 14

Termín a místo vyhlášení výsledků zkoušky a předání osvědčení oznámí komise uchazečům do 30 dnů po skončení zkoušky.

§ 15

Uchazeč může do šesti dnů od vyhlášení výsledků zkoušky požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku zkoušky. Ministerstvo písemně oznámí uchazeči výsledek přezkoumání do 30 dnů od doručení žádosti.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 16

Termín 60 dnů mezi vyhlášením a termínem zkoušky (§ 2 odst. 4) může být v roce 1993 zkrácen až na 30 dnů.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

Příloha č. 1 vyhlášky č. 87/1993 Sb.

**Seznam předpisů,
jejichž znalost, ve znění platném ke dni konání zkoušky,
bude vyžadována u makléřské zkoušky**

1. Zákon ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech
2. Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech
3. Zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů
4. Zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech
5. Zákon ČNR č. 6/1993 Sb., o České národní bance
6. Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách
7. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, (obchodní společnosti; smlouvy a závazkové vztahy vztahující se k obchodování s cennými papíry)
8. Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, (smluvní ustanovení vztahující se k obchodování s cennými papíry)
9. Zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon
10. Zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže
11. Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání
12. Zákon č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový
13. Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby
14. Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví
15. Zákon ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
16. Burzovní řád a Pravidla Burzy cenných papírů v Praze, a. s.
17. Tržní řády organizátorů mimoburzovního trhu

Seznam témat ke zkouškám makléřů

a) Kapitálový trh a jeho fungování

1. Předmět a účel kapitálových transferů. Činitelé ovlivňující nabídku a poptávku po kapitálu. Finanční trh. Definice, úloha a význam v hospodářství. Struktura finančního trhu. Sekundární trh. Trh cenných papírů se stálými a proměnlivými výnosy. Devizový trh. Trh termínových transakcí a opcí. Trh drahých kovů (zlata, stříbra).
2. Kapitálový trh v ČR. Vznik kapitálového trhu v ČR a jeho dosavadní rozvoj. Společenské, ekonomické a právní podmínky pro fungování kapitálového trhu. Institucionální struktura kapitálového trhu. Účastníci kapitálového trhu (emitenti, investoři, finanční zprostředkovatelé). Obchodování s devizovými hodnotami (se zaměřením na problematiku zahraničních cenných papírů a tuzemských cenných papírů znějících na cizí měnu). Dovoz a vývoz devizových a jiných hodnot.
3. Burza cenných papírů (funkce, význam). Druhy burzovních trhů (trh řízený příkazy, trh řízený cenami). Fixing. Kontinuální kotace.
4. Dynamika rozvoje kapitálového trhu (hlavní fáze rozvoje a jejich charakteristika).
5. Nástroje kapitálového trhu. Hodnota peněz v čase. Budoucí hodnota. Inflace a hodnota peněz v čase. Cenné papíry s proměnlivým výnosem. Funkce, úloha a význam akcií. Druhy akcií a jejich význam při tvorbě kapitálu. Oceňování akcií (nominální, emisní a tržní hodnota). Výnosy akcií. Cenné papíry se stálým výnosem. Funkce, úloha a význam dluhopisů. Klasifikace dluhopisů. Oceňování dluhopisů (nominální cena, diskont, premie). Úrokové sazby a tvorba tržních cen obligací. Odkup dluhopisů před termínem. Analýza cenných papírů. Technická analýza (cíle, úkoly, metody). Fundamentální analýza (cíle, úkoly, metody).
6. Investiční fondy a investiční společnosti. Druhy fondů (otevřený, uzavřený). Politika investičních fondů. Strategie fondů.
7. Základy investiční strategie. Investiční politika. Cíle investování. Finanční pozice klienta. Volba finančních nástrojů. Potenciál přírůstku kapitálu. Potenciál tvorby důchodu. Rizika (druhy). Krátkodobá a dlouhodobá strategie. Teorie portfolio management. Konstrukce portfolia. Oceňování efektivnosti portfolia.

b) Finanční analýza akciových společností

1. Základy finančního účetnictví. Bilance.
2. Oceňování aktiv a pasiv, měření finančního výsledku.
3. Rozbor finančních výkazů.
4. Konsolidace bilancí společností.
5. Finanční analýza podniku. Analýza hlavních ukazatelů. Metody finanční analýzy (analýza v čase, odvětvová analýza).

c) Vydávání cenných papírů, jejich úschova a správa

1. Základní metody oceňování podniku. Účetní hodnota, tržní hodnota, likvidační hodnota. Kapitalizace budoucího zisku. Diskontované peněžní toky.
2. Metody oceňování emitovaných cenných papírů (fixed price; tender).
3. Metody uvádění cenných papírů do oběhu. Veřejná nabídka. Prodej malé skupině investorů (private placement). Investoři aktivní a pasivní (institucionální).
4. Prospekt (cíle, funkce, struktura). Rozbor údajů uvedených v prospektu.
5. Úschova listinných a zaknihovaných cenných papírů. Depositáře cenných papírů.
6. Správa cenných papírů.

d) Burzovní a mimoburzovní obchody

1. Obchodníci s cennými papíry (ekonomika a organizace). Hlavní úkoly front office a back-office (zázemí). Příkazy k nákupu a prodeji (přijímání, druhy příkazů, údaje uváděné v příkazech předávání příkazů na burzu). Příjmy a výdaje obchodníků.
2. Burza cenných papírů v Praze. Organizace a fungování. Tvorba kursů cenných papírů. Rovnovážný a nerovnovážný trh. Vypořádání burzovních obchodů. Informační systém burzy. Garanční fond.
3. Předpisy Burzy cenných papírů v Praze.
4. Mimoburzovní obchody. Příčiny vzniku, formy, význam.
5. Tržní řád mimoburzovního trhu.

88

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 15. února 1993

o podrobnostech technického provedení veřejně obchodovatelných listinných cenných papírů

Ministerstvo financí podle § 76 odst. 3 zákona České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, stanoví:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Každý veřejně obchodovatelný listinný cenný papír (dále jen „cenný papír“) musí mít ISIN¹⁾ na plášti, kupónu a talónu.

(2) Emitent cenného papíru (dále jen „emitent“) zajistí předložení vzorového nátisku cenného papíru ministerstvu financí (dále jen „ministerstvo“) k posouzení ještě před konečným vytištěním celé emise. Pokud vzorový nátisk cenného papíru není vytištěn na originálním papíru příslušnými tiskovými technikami, musí být k tomuto nátisku přiložen vzorek papíru a rozpis tiskových technik, které budou při tisku cenných papírů použity.

(3) Ministerstvo přidělí ISIN za předpokladu, že vzorový nátisk zaručuje technické provedení cenných papírů v souladu s touto vyhláškou.

(4) Tiskárny cenných papírů²⁾ (dále jen „tiskárna“) zasílají po vytištění příslušné emise dva vzorové výtisky cenného papíru výrazně označené „VZOR“ nebo „SPECIMEN“ jak na plášti, tak i na všech kupónech a talónech ministerstvu, které vede evidenci cenných papírů se záznamy o přidělení ISIN, datu vytištění a se vzorovými výtisky. Záznamy a vzorové výtisky uchovává ministerstvo po dobu platnosti cenného papíru a dále alespoň po dobu deseti let po skončení platnosti cenného papíru.

(5) Tiskárny uchovávají po dobu uvedenou v odstavci 4 podklady pro tisk případné další emise a vzorové výtisky pro případ ověřování pravosti cenných papírů.

§ 2

Umístění povinných údajů na plášti, kupónu a talónu cenného papíru

(1) Na plášti cenného papíru jsou kromě náležitostí

tí stanovených zvláštními zákony³⁾ vytištěny tyto údaje:

- a) ISIN,
- b) celková hodnota emise a počet kusů cenných papírů této emise podle jmenovité hodnoty nebo druhu,
- c) při tisku dalších emisí téhož emitenta pořadové číslo příslušné emise, celková hodnota všech emisí i celkový počet kusů podle jmenovité hodnoty nebo druhu.

(2) Jmenovitá hodnota je vytištěna na plášti cenného papíru čísly i slovy výrazně velkým typem písma.

(3) Plášť cenného papíru je opatřen otiskem podpisů představitelů emitenta. Podpisy nemusí být vytištěny, jestliže představitelé emitenta podepisují cenné papíry ručně.

(4) Všechny povinné údaje jsou vytištěny na přední straně pláště cenného papíru. Na zadní straně pláště mohou být vytištěny pouze předtisky pro případné rubopisy⁴⁾ a podmínky, za nichž se cenný papír vydává.

(5) Je-li cenný papír opatřen cizojazyčným textem, musí být vytištěn text rovněž v českém jazyce.

(6) Součástí pláště, kupónu a talónu je optický identifikační řádek, který musí být vytištěn číslovacím strojem černou barvou řezem písma OCR-B. Toto písmo je tvořeno písmem 47 OCR-B1, podle normy Mezinárodní organizace pro standartizaci (ISO)⁵⁾ 1073/II. z 1. prosince 1976: „Alfanumerický soubor znaků pro optické čtení – Část II: Soubor znaků OCR-B – Tvary a rozměry tištěného obrazu“.

(7) Tolerance kvality tisku optického identifikačního řádku (kvalita tištěného obrazu, poloha znaků, vzdálenost mezi znaky a vyrovnání v řádku) musí odpovídat normě ISO 1831 z 15. října 1980: „Specifikace tisku pro optické čtení znaků“.

(8) Optický identifikační řádek má 37 míst pro znaky (číslíce a písmena). Obsahem optického identifikačního řádku jsou tyto údaje rozdělené do polí (skupin znaků) v následujícím pořadí:

¹⁾ § 75 odst. 4 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech.

²⁾ § 76 odst. 3 zákona č. 591/1992 Sb.

³⁾ Např. § 3 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, § 155 a 176 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 591/1992 Sb., § 4 zákona č. 591/1992 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový.

⁵⁾ International organization for standardization se sídlem v Ženevě.

pole	údaj	počet míst
1. pole:	prázdné místo	2
	pořadové číslo kupónu	2
2. pole:	prázdné místo	1
	nominální hodnota cenného papíru	7
3. pole:	prázdné místo	1
	ISIN	12
4. pole:	prázdné místo	1
	označení série (je-li stanovena)	2
5. pole:	prázdné místo	1
	pořadové číslo cenného papíru	6
	prázdné místo	2
		37

(9) Nepoužité místo v poli optického identifikačního řádku se značí nulou. Na plášti cenného papíru jsou v údaji „pořadové číslo kupónu“ vždy dvě nuly. Série cenného papíru může být vyjádřena alfabetyckými nebo numerickými znaky.

(10) Optický identifikační řádek je vytištěn v bílém pruhu bez tisku. Šířka bílého pruhu od jeho vnitřní strany k jeho protilehlé vnitřní straně je 9 mm.

(11) Bílý pruh a údaje v optickém identifikačním řádku jsou umístěny takto:

- a) na plášti cenného papíru je spodní okraj bílého pruhu umístěn ve vzdálenosti 39 mm od jeho horního ořezu. Střed ISIN je umístěn 34,5 mm od horního ořezu papíru. U pláště s rozměry ve formátu A4 na výšku nebo ve formátu A5 (§ 3 odst. 1) je počáteční znak prvního pole umístěn 85 mm od levého ořezu papíru. Jestliže plášť cenného papíru ve formátu A4 je vytištěn na šířku a kupónový arch je od pláště oddělen, je počáteční znak prvního pole umístěn 172 mm od levého ořezu papíru;
- b) na kupónu a talónu je spodní okraj bílého pruhu umístěn ve vzdálenosti 5 mm od spodního okraje kupónu nebo talónu. Počáteční znak prvního pole je umístěn ve vzdálenosti 90 mm od vnitřního ohraničení pravého nepotíštěného okraje kupónu nebo talónu (§ 3 odst. 5).

(12) Na plášti cenného papíru je ve vzdálenosti nejméně 1 mm nad nebo pod okrajem bílého pruhu, ve kterém je vytištěn optický identifikační řádek, uvedeno u jednotlivých polí malým typem písma následující označení (popř. zkratka):

hodnota	(2. pole)
ISIN	(3. pole)
série	(4. pole)
pořadové číslo	(5. pole).

(13) Zadní strana optického identifikačního řádku nesmí být potíštěna.

(14) Má-li cenný papír kupóny, jsou na kupónech vytištěny tyto údaje:

- a) označení „kupón“,
- b) název a sídlo emitenta,
- c) označení druhu cenného papíru,

- d) pořadové číslo kupónu (výraznými číslicemi v pravém horním rohu),
- e) optický identifikační řádek,
- f) u pevně zúročitelných cenných papírů výše roční úrokové sazby a datum splatnosti úroku (měsíc slovy), popřípadě i jeho částka.

(15) Číslování kupónů začíná zpravidla v pravém dolním rohu kupónového archu a podle data splatnosti a pořadových čísel pokračuje tak, že poslední použitelný kupón je umístěn vždy v levém horním rohu kupónového archu. Není-li část plochy kupónového archu využita pro kupóny nebo talón, musí být tato plocha odstraněna nebo znehodnocena přetiskem a umístěna vždy před prvním splatným kupónem.

(16) Má-li cenný papír talón, jsou na talónu vytištěny tyto údaje:

- a) označení „talón“,
- b) název a sídlo emitenta,
- c) označení druhu cenného papíru,
- d) optický identifikační řádek,
- e) číslo prvního splatného kupónu nového kupónového archu.

(17) Pokud je zadní strana pláště nebo kupónového archu potíštěna, musí být tisk proveden světlou barvou a nesmí zasahovat do míst, kde je na přední straně umístěn optický identifikační řádek.

(18) Na plášti, na každém jednotlivém kupónu a na talónu je ve spodním nepotíštěném okraji (§ 3 odst. 2 a 5) uveden název nebo zkratka tiskárny, která cenný papír vytiskla.

§ 3 Rozměry pláště, kupónu a talónu, spojení a oddělení pláště a kupónového archu

(1) Plášť cenného papíru má rozměry 297 x 210 mm (formát A4 na výšku nebo na šířku) nebo rozměry 148 x 210 mm (formát A5 na šířku).

(2) Plášť cenného papíru je lemován nepotíštěným okrajem širokým nejméně 3 mm.

(3) Kupóny jsou na kupónovém archu vytištěny v jednom nebo více přilehlých sloupcích; každý takový sloupec má rozměry 297 x 105 mm (polovinu vertikálního formátu A4). Výška sloupců nemusí být dodržena v případě, kdy kupónový arch obsahuje talón, nebo pokud jsou plášť a kupónový arch umístěny na jednom archu papíru (odst. 7). Velikost kupónového archu závisí na celkovém počtu kupónů.

(4) Kupóny mají tyto rozměry 105 x 48 mm, 105 x 33 mm nebo 105 x 26 mm.

(5) Jednotlivé kupóny jsou lemovány nepotíštěným okrajem širokým 3 mm, aby při jejich oddělování nedošlo k poškození textu a čísel. Rozměr nepotíštěného okraje se zahrnuje do rozměrů kupónů.

(6) Talón má šířku 210 mm a výšku stejnou jako kupón nebo šířku 105 mm a dvojnásobnou výšku kupónu. Pro okraje talónu platí ustanovení odstavce 5.

Talón je umístěn zpravidla v horní části kupónového archu.

(7) Pláště a kupónové archy cenných papírů se tisknou tak, že plášť a kupónový arch jsou spojeny a přehnuty, nebo plášť a kupónový arch jsou umístěny na jednom archu papíru formátu A4, pokud počet kupónů je menší nebo roven deseti, nebo plášť a kupónový arch jsou odděleny. Je-li kupónový arch volně vložen do pláště, který je přehnut na šířku, nesmí plocha pláště přesáhnout rozměry dvojitého formátu A4.

(8) Mezi pláštěm a kupónovým archem a mezi kupóny navzájem je vytištěna dělicí linka přerušovanou čarou. Plášť nesmí být přeložen ani při zasílání, ani při uschování cenného papíru.

§ 4

Papír a barvy používané při tisku cenných papírů

(1) Při tisku cenných papírů se používá pouze bezdřevý nebělený papír s obsahem nejméně 50 % bavlny s kvalitním průběžným nebo lokálním vodotiskem (negativním, pozitivním, popřípadě stupňovitým). Kresba vodotisku musí být z větší části patrná na každém kupónu. Papír může být doplněn dalším ochranným zajištěním a musí mít alespoň tyto vlastnosti;

- a) tržná délka podélně 5000 m, napříč 2500 m,
- b) počet dvojohybů průměrně 150,
- c) hmotnost na 1 m² nejméně 100 g.

(2) Každá tiskárna používá přísně zúčtovatelný papír s vlastním vodotiskem, který nesmí být dosažitelný ve volném prodeji; může být použit i papír s vodotiskem specifickým pro příslušného emitenta.

(3) Pro tisk cenných papírů se používají atestované ceninové barvy.

(4) Ve všech fázích výroby cenných papírů musí být dodrženy výrobní tolerance. Při výrobě celého nákladu se používá stejných, přesně označených surovin odolných proti stárnutí. Po dobu platnosti cenného papíru musí tiskárna uchovat a před odcizením zabezpečit tiskové podklady.

§ 5

Tiskové techniky, kvalita tisku

(1) Pro tisk cenných papírů se použije zejména kvalitní liniový hlubotisk v kombinaci s plošnou technikou (mokrá nebo suchý ofset) nebo knihtiskovou technikou; knihtisková technika může být použita pouze v kombinaci s některou z dalších uvedených technik.

(2) Liniový hlubotisk musí mít technicky dokonale provedení (ostrost čar a gradovaný nános barev, viditelný a zřetelný reliéf). Některé části uvnitř liniového hlubotisku mohou být úmyslně ponechány bez barvy pro slepotisk, který musí svým tvarem a velikostí zřetelně vystupovat.

(3) Technické a barevné provedení tisku cenných papírů musí být takové, aby bylo těžko oddělitelné fotografickým barevným výtazkem nebo jinými reprodukčními technikami.

(4) Při tisku cenných papírů musí být použito jako ochranných prvků alespoň ochranného podtisku a dvou gilošových prvků, přičemž jeden gilošový prvek může být použit jako ochranný podtisk. Kreslené motivy nebo figurální vyobrazení nesmí narušovat ochranné prvky.

(5) Giloši se rozumí jemný, podle určitého geometrického zákona sestavený obrazec ochranných čar (pozitivní nebo negativní), složený z gilošových prvků, vytvořený mechanicky nebo elektronicky.

(6) Výpleť giloši musí mít přesnou kresbu. Giloše, které mají na křížení pozitivních nebo negativních čar nebo v místech velké hustoty čar nečistoty, skvrny, rozmazaná místa, přerušované linie a další nedostatky, jsou nepřijatelné, stejně jako další chyby vzniklé zejména v důsledku poškození tiskových desek nebo nedostatečného seřízení jejich polohy při tisku.

(7) Ochranný podtisk, popř. gilošové prvky pokrývají na plášti cenného papíru větší část plochy, která je určena k potitštění.

(8) Ochranný podtisk, alespoň jeden z gilošových prvků a text jsou vytištěny navzájem rozlišitelnými barvami.

(9) Ochranný podtisk nebo gilošový prvek, popř. některý obrazec musí přecházet prostřednictvím irisového tisku do barvy jiného odstínu.

§ 6

Bezpečnost tisku cenných papírů

(1) Tiskárny smějí používat tiskové desky (tiskové formy) zhotovené pouze ve vlastním provozu.

(2) Tiskárny mohou nabízet emitentům k výlučnému používání jen původní nikým nepoužitou sestavu ochranných prvků; použití těchto ochranných prvků pro větší počet emitentů (maximálně však pro osm emitentů) se připouští pouze v případě, že tyto ochranné prvky jsou vytištěny liniovým hlubotiskem.

(3) Tiskárny vedou záznamy o přesném počtu použitých ochranných prvků podle odstavce 2.

(4) Tiskárny mohou se souhlasem emitenta ve výjimečných případech při tisku cenných papírů vzájemně spolupracovat. Za bezpečnost tisku odpovídá ta tiskárna cenných papírů, u které emitent tisk zadal. Tiskárny si nepředávají podklady pro tisk cenných papírů.

§ 7

Grafická úprava listinných cenných papírů

(1) Cenné papíry různých emitentů musí být výrazně rozlišeny grafickou úpravou, tj. volbou odlišného orámování, ochranného podtisku, gilošových prvků, druhů písma apod.

(2) Nebrání-li tomu závažné důvody (např. tiskárna je zrušena), zadají se všechny emise jednoho emitenta k tisku do téže tiskárny a vytisknou se ve stejné grafické úpravě s použitím těchto tiskových podkladů.

(3) V případě, že různé emise jednoho emitenta vytisknou různé tiskárny, musí se grafická úprava cen-

ných papírů jednotlivých emisí jednoznačně odlišovat, aby úprava nemohla být zaměněna nebo považována za napodobení.

(4) Při všech emisích jednoho emitenta musí být použit stejný barevný odstín pro tisk; nejsou přípustné barevné odchylky.

Závěrečná ustanovení

§ 8

Cenné papíry vytištěné před účinností této vyhláš-

ky se považují za vytištěné v souladu s touto vyhláškou, pokud odlišnost jejich technického provedení nespočívá v nedostatečné ochraně cenného papíru proti zneužití a padělání. Po spotřebování kupónů se tyto cenné papíry nahrazují novým pláštěm a kupónovým archem, jejichž technické provedení musí odpovídat této vyhlášce.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Kočárník CSc. v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo hospodářství

oznamuje, že vláda přijala usnesením ze dne 10. února 1993 č. 55 **opatření k zabezpečení realizace nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 284/1992 Sb., o opatřeních hospodářské mobilizace, v podmínkách České republiky.**

Opatření obsahuje metodické pokyny pro zpracování krizových plánů hospodářské mobilizace a seznam subjektů hospodářské mobilizace. Dnem ustanovení subjektů hospodářské mobilizace, tj. 1. dubna 1993, nabývá účinnosti pro tyto subjekty nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 284/1992 Sb., o opatřeních hospodářské mobilizace. Opatření bylo rozesláno subjektům hospodářské mobilizace.

Do opatření lze nahlédnout na ministerstvech, okresních úřadech a magistrátech hl. m. Prahy, Brna, Olomouce a Plzně.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26; změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 683 05 51-8, l. 154-158, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41, l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.